

Životopis paní Zajíčkové

Paní Marie Zajíčková se narodila 4. dubna 1937 v Opočně. Její rodiče RTDr. Karel Rathouský a Marie Rathouská bydleli ve statku na kraji vesnice Semechnice, kde se jim žilo poměrně dobře. Vyrůstala se svými staršími sourozenci, bratrem Karlem a sestrou Helenou. Otec měl vysokoškolské vzdělání. Maminka studovala rodinnou školu českou i německou, byla velmi čínorodá. Paní Zajíčková prožívala radostné dětství díky svým rodičům. Do školy chodila 5 let do Semechnic poté do měšťanské školy v Opočně. Volného času na kamarády moc neměla, protože pomáhala svým rodičům na statku. Starala se o zvířata např. o kachny, krůtata nebo králíky angoráky. Její otec choval psy, se kterými měla velmi pěkný vztah. V hospodářství se ráda starala o koně, s nimiž jezdila na pole. Pokud nepomáhala na statku, tak chodila asi 2x týdně cvičit do Sokola. Ve škole měla mezi spolužáky respekt. Měla velkou sílu a byla fyzicky zdatná a velmi odvážná, ničeho se nebála.

S příchodem komunistů začínala mít obavy, neboť slyšela o Sovětském svazu nepěkné věci. Nemyslela, že každý komunista musí být špatný, ale komunistická ideologie špatná byla. Vyčítala komunistům, jakým způsobem přistupovali ke kolektivizaci. Poprvé pocítila nástup komunistů ve škole, když někteří učitelé měli nevhodné poznámky k jejímu původu.

Opočenskou školu ukončila závěrečnou zkouškou. Poté chtěla studovat na Střední ekonomické škole. Ředitel školy si zavolal otce a sdělil mu, že jeho dcera nesmí být přijata na žádnou školu, protože je dcerou kulaka. Musela tedy navštěvovat Úřad práce v Dobrušce, kde jí byla nabízena místa v těžkém průmyslu a daleko od domova. Po dlouhém vyjednávání a hledání možností objevila paní Zajíčková učňovskou školu pro hodináře v Novém Městě nad Metují, kde měli internát a kam ji přijali.

Když nastoupil komunistický režim, sousedé si navzájem pomáhali. Do vsi přijížděly dívky z Podkarpatské Rusi za prací. Jedna dokonce žila i v rodině Rathouských. Když se zabíral majetek statkářů, Rathouským sebrali několik strojů a také koně. Ze stáje je musela vyvést paní Zajíčková, protože na ni byli zvyklí. Z toho má trauma na celý život, stále se jí ten okamžik vrací a při vzpomínce se jí hrnou slzy do očí. Na rodiny kulaků se dělal nátlak, aby opustili své usedlosti. Rodina byla dlouhodobě sledována Státní bezpečností. Kontrolovali, jak plní své povinnosti vůči státu. Vymýšleli různé tyranie – například přeměřovali plochy zasetého obilí a řepy. Kontrolovali podle plochy čtvrtletní dodávky masa, mléka a vajec. Pak přišla na řadu domovní prohlídka. Dříve než ji ukončili, zavolali pana Rathouského a zeptali se, jestli je ochoten dobrovolně se vystěhovat a podepsat tento ortel. V záporném případě byla připravena finta s revolverem, který podstrčil řidič na seník. Rodina neměla vlastně jinou možnost než se odstěhovat. Hledali tedy nový domov a našli ho v Orlických horách v Olešnici. Našli si malou chaloupku se dvěma místnostmi bez elektrického osvětlení a bez vody. Tady paní Zajíčková už moc nepobývala, protože většinu času trávila na internátu v Novém Městě.

Paní Zajíčková si svých rodičů vždy velmi vážila a uvědomovala si, jak to mají těžké, proto se snažila nekomplikovat jim situaci. Například na internátě měla spoustu

problémů a probřečela mnoho nocí, ale rodičům to neřekla. V životě měla strach o své příbuzné. Odvahu jí dodávalo to, že dělala svým rodičům radost.

Dnes žije paní Zajíčková v Pohoří obklopená rodinou svého syna. Její životní motto je: „žít tak, aby až budu u konce, abych mohla s klidným svědomím ty oči zavřít“.